

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ο ν. 2429/1996 ψηφίσθηκε τον Ιούνιο του 1996. Η θέσπισή του απετέλεσε, σημαντική τομή στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, όχι μόνον γιατί εκσυγχρόνισε το πλαίσιο, το οποίο είχε διαμορφώσει ο ν. 1443/1984, αλλά και επειδή περιέλαβε νέες καινοτόμες ρυθμίσεις. Ωστόσο, η τετραετής περίπου εφαρμογή του στην πράξη ανέδειξε προβλήματα που θα ήταν δυνατόν να απασχολήσουν τον κοινό νομοθέτη. Τα κυριότερα από τα προβλήματα αυτά επισημαίνονται στη συνέχεια:

α) *Άρθρο 8* Καθορίζεται ρητά οροφή στη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων (10.000.000 δρχ.) και των υποψηφίων (1.000.000 δρχ.) από φυσικά ή νομικά πρόσωπο. Το ύψος της είναι ίσως μικρό, ενώ στο νόμο δεν προβλέπεται διαφοροποίηση της οροφής κατά την βουλευτική περίοδο και την περίοδο του εκλογικού αγώνα.

β) *Άρθρο 11* Το ύψος του προβλεπόμενου ποσοστού (40% της συνολικής τακτικής χρηματοδότησης) για τον προσδιορισμό της οροφής των εκλογικών δαπανών είναι συγκριτικά μικρό. Θα πρέπει να αυξηθεί.

γ) *Άρθρο 12* Το ανώτατο όριο εκλογικών δαπανών για τους υποψήφιους βουλευτές, τουλάχιστον στις μεγάλες εκλογικές περιφέρειες, είναι αντικειμενικά μικρό. Με την κανονιστική πράξη της παρ. 3 το ύψος του πρέπει να αναμορφωθεί.

δ) *Άρθρο 1* Να καθορισθεί με ρητό ορισμό η έναρξη και η λήξη της εκλογικής περιόδου στις περιπτώσεις λήξης της θητείας της Βουλής. Έτσι θα αποτραπεί η περιγραφή ή η καταστρατήγηση του ορίου εκλογικών δαπανών, αφού τα κόμματα δεν θα μπορούν να “βαπτίζουν” λειτουργικές τις εκλογικές τους δαπάνες.

ε) *Άρθρο 16* Προβλέπεται η κατάρτιση και η υποβολή μόνον ετήσιου ισολογισμού, τα κόμματα δηλαδή δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν αυτοτελή εκλογικό ισολογισμό. Η παράλειψη καθυστερεί την ολοκλήρωση του ελέγχου των εκλογικών πεπραγμένων, αφού η διεξαγωγή του έχει ως βάση το χρόνο υποβολής του.

στ) *Άρθρο 19* Ο έλεγχος καταλαμβάνει όλους τους υποψηφίους. Το γεγονός δημιουργεί υπερβολικό φόρτο στην Επιτροπή και καθυστερήσεις στο έργο της. Ορθότερο θα ήταν να περιοριστεί μόνον σε όσους εκλέχθηκαν και στο 50% των αναπληρωματικών τους.

Πρέπει πάντως να επισημανθεί ότι αρκετές από τις δυσλειτουργίες που έχουν παρατηρηθεί κατά την εφαρμογή του νόμου οφείλονται σε φαινόμενα στρεβλής πρακτικής. Η άρση τους ασφαλώς θα καθιστούσε αποτελεσματικότερες τις προβλεπόμενες διαδικασίες. Το σημαντικότερο ενπροκειμένω πρόβλημα είναι ο έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων.

Αθήνα, 4 Νοεμβρίου 1999

Dis.Δ(3)/KOMMATAXiros.doc/4.11.99/ p.1-2/md/(Δ9)